

Det er berettiget i en Tid som denne at lægge en endog tung Byrde over paa de Erhverv, som har haft Fordel ved det, som har beredt saa mange andre Tab og Savn. Men man maa passe paa ikke at dræbe Hønen, som lægger Guldæggenes. Man maa passe paa, at man ikke svækker de paagældende Erhvervs Levedygtighed, for det gaar ud over det hele Samfund. Og jeg spørger nu igen de andre Erhverv: Vilde I finde eder i, at en saadan fuldkommen ubestemt og vilkaarlig Beskatningsmaade blev gennemført for eders eget Erhvervs Vedkommende? Jeg ser nok, at der her overfor Landbruget er sat en meget fristende Madding paa Krogen; men det danske Landbrug vilde handle mere uforudseende, end det har Lov til, og end det sikkert vil gøre, hvis det nu styrtede til og bed paa uden at overtænke, at det derved mistede al moralsk Ret og al moralsk Styrke til at modsætte sig lignende Vilkaarlighed overfor sig selv, hvis Turen en Gang maatte komme til det. Jeg tror nu ikke, at det er mere ministerielt Enevælde, som Landbruget eller de øvrige Erhverv her i Landet sukker efter. Man paaskønner naturligvis det faderlige Regimentes gode Hensigter, men man foretrækker dog i Spørgsmaal af saa vidtrækkende Betydning en fast Lovordning for et ministerielt Skøn. Man vil maaske fra Regeringens Side protestere imod at kalde dette Lovforslag en Skattelov og sige: Vi har netop ikke benævnt det en Skattelov, men en Lov om Bidrag; derfor maa man ikke anvende skattepolitiske Synspunkter derpaa. Jeg ved nok, at der i vore Dage kan være en vis Overtro med Hensyn til, hvad Navne og Navneforandringer kan betyde, man kan tillægge dem en vis mystisk og magisk Indflydelse paa Forholdenes Udvikling, men det vil dog altid vise sig, at hvad Navnet saa end er, er det dog Sagen, Tingen, det kommer an paa. Og dette er absolut en Skattelov, hvad man saa end kalder den. Jeg kan jo nok se, at der kan naas visse praktiske Fordele ved ikke at tale om en Skat, men om et Bidrag. Der kan f. Eks. naas den Fordel, som jeg antager, at den højtærede Finansminister skatter højt: at det ikke bliver ham, som kommer til at gennemføre denne Lov, da den ikke kaldes en Skattelov, men Bidragslov til prisregulerende Foranstaltninger. Man vil maaske ogsaa søge derved at give Indtryk af, at der ad denne Vej virkelig skulde kunne opnaas en Fragtregulering. Jeg tror, at dette Haab vil være ganske

forgæves. Jeg tror ikke, der kan være Tale om, at man ved Gennemførelsen af dette Lovforslag kan naa en virkelig Regulering af Fragterne. Alt for mange Momenter, som er uafhængige af Loven, spiller ind i denne Sag. Der spiller Momenter ind, som det er vanskeligt at tale om offentligt, og som bedre kan fremføres i et Udvalg, f. Eks. hele den ret stærke Indgriben overfor dansk Skibsfart, som særlig fra engelsk Side finder Sted under mange forskellige Former. Netop paa Grund af den fejlagtige Maade, hvorpaa det hele Afgiftssystem i Lovforslaget er anlagt, idet man ikke regner med Nettoudbyttet, men med Bruttofragter, er det aldeles ikke umuligt, at Skibsfarten, skønt der er sat en lavere Procent af Bruttofragten for Farten mellem Danmark og Udlandet end for Farten mellem udenlandsk Havn og udenlandsk Havn, under Hensyn til de meget store Omkostninger, der hviler paa Farten mellem Danmark og Udlandet, de væsentlig større og bekosteligere Hindringer og Vanskeligheder, som her lægges Skibsfarten i Vejen, kunde være tjent med trods den højere Afgift paa Farten mellem Udland og Udland at sætte forholdsvis flere Skibe i Gang i denne Fart. Den Omstændighed, at det ikke er Nettofortjeneste, men Bruttofragten, man her har Øje for, netop dette fejlagtige System for hele Anlægget af Loven, kan] meget let føre til modsatte Resultater af det tilsigtede.

Lovforslagets anden Hoveddel er dets § 1. Det er nægtelig en vigtig Paragraf. Man afgør her ved 5 Linier et Forhold, som jeg mener, det vilde kræve ikke saa lidt Arbejde og Overvejelse at faa virkelig lovordnet. Paragraffen siger: „Der skal af Skibsfarten svares et maanedligt Bidrag til Dækning af Udgifter ved Foranstaltninger i Henhold til Lov Nr. 164 af 7. August 1914 til Regulering af Priser paa Varer, der i særlig Grad er paavirkede af de forhøjede Skibsfragter, Brødkorn, Kul og Foderstoffer m. v., samt ved andre Foranstaltninger under Indenrigsministeriet i Anledning af Dyrtiden“. Ja, her kommer man uhyre let fra et saare vanskeligt Problem. Det drejer sig om Anvendelsen af en Sum, hvis Størrelse det er vanskeligt at sige noget sikkert om, men ifølge de faa Opgivelser, den højtærede Minister gav ved Fremsættelsen, antager jeg, det vil dreje sig om 20—25 Mill. Kr., og for Anvendelsen af dette efter danske Forhold dog meget betydelige Beløb savnes der alle Regler, der